

at det er vanskelig at tilveiebringe til enhver Tid de meget store og omfattende Lovforslag, og naar man ved et saa omfattende Lovarbejde, som til Exempel en Soldtarif, har vundet et godt Grundlag, saa mener jeg, at den rigtige Fremgangsmaade altid er den, at man, hvor Leilighed tilbyder sig, og hvor der er tilstrækkelig stærk Anledning dertil, bør søge at rette de Misforhold, der have udviklet sig og ere komne tilsynne som en Følge af, at de Forhold, der vare tilstede ved Tarifens Vedtagelse, efterhaanden ere undergaaede Forandringer. Det er derfor ogsaa med Hensyn til dette Punkt, at jeg af Overbevisning anbefaler ikke af den Grund, at den hele Tarif engang skal omarbejdes, nu at modsætte sig dette Lovforslags Fremme.

H. Nielsen: Den Maade, paa hvilken dette Lovforslag er kommet til os, er jeg efter min Opfattelse mindre veltilfreds med, thi det kan ikke negtes, at det er et Stykke af en Bevillingslov, og som Følge deraf mener jeg, at den egentlig først burde have været behandlet i Folkethinget. Det er ikke ganske i sin Orden, naar dette ikke er fæstet, og endelig maa jeg ogsaa, skjøndt jeg vel veed Grunden dertil, beklage mig over, at denne Sag er kommen saa sent, at det næsten ikke er muligt at sætte sig nogenlunde godt ind i den. Naar jeg ikke destomindre tror, at dette Lovforslag bør vedtages, skylder jeg maasse at anføre nogle Grunde for denne min Formening. Man bør vel overveie, hvorledes Tilstanden igrunderen er i Vestindien, før man gaar til en Forkastelsesdom over dette Lovforslag. Vi vide vel, at Vestindianerne gaa meget videre i deres Forlangende, end nærværende Lovforslag indrømmer, men vi maa huske paa, at de indtil 1863 vare de Begunstigede med Hensyn til Tolden, og det i den Grad, at de igrunderen kun svarede halvt for Sufferets Bedkommende imod det øvrige Land, men pludselig tager man denne Begunstigelse fra dem og giver en Toldlov, som, det kan man ikke negte, ved Tidernes Medfør er kommen til at virke uheldigt for Vestindien. Man kan ikke negte, at dette er Tilfældet, og at det virkelig er Resultatet af

Toldloven af 1863 med den efterfølgende Krigsstatlov. Jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler i, at dette Lovforslag er saaledes staaet det ligestem for mig — en simpel Retfærdighedshandling, som man ikke behøver at forsvare med St. Croixs Stilling, men som overhovedet nok kan tale for sig selv. Den ærede foregaaende Taler nævnte Begunstigelsen for Muscovados Suttere; den bliver saavidt jeg huffet og har haft Leilighed til at erfare $\frac{2}{10}$ eller $\frac{2}{5}$ St. for Pundet, men samtidig dermed vil Lovforslaget medføre, at der bliver lagt en højere Told paa enkelte andre Suttere. Der vil komme en ny Position, Nr. 227, b, som vil have til Følge, at Fariner, saavidt jeg erindrer, ville blive satte op med $\frac{3}{10}$ St. paa hvert Pund, og Rigtigheden heraf maa man uregtelig indrømme, i al Fald naar man vil have en Værditold. Side 4 i den os forelagte Kommissionsbetænkning er det oplyst, at St. Croix Sufferet staaet betydeligt tilbage for de øvrige Suttere, idet det indeholder mere Uretfærdighed og Vand, og altsaa har det ogsaa en ringere Værdi. Jeg skal ikke negte, at jeg derfor, som sagt, maa mene, at det er en ligefrem Retfærdighedshandling, naar vi vedtage Lovforslaget. I de Motiver, der ledsage det os forelagte Lovforslag om nogle Den St. Croix vedrørende finansielle Foranstaltninger, er det oplyst Sp. 1349—50, at der i Marene fra 1ste Januar 1859 til 31te Marts 1864 fra St. Croix er kommet hertil Danmark 59 Millioner Pund og fra Storbritannien kun 6 Millioner Pund, hvormod der i de sidste tre Aar fra 1867—70 fra St. Croix kun er kommet 23 Millioner Pund og fra Storbritannien 30 Millioner Pund. Det er ganske vist muligt, at andre Ting have foraaarsaget den Retning, Handelen saaledes har taget, end at Tolden, som jeg før nævnte, ved Tidernes Medfør er bleven saa ugunstig for St. Croix; jeg vil gjerne tro, at den ikke alene er Skyld dert, men nogen Skyld har den talsfald, og vi bør i ethvert Tilfælde ikke stille St. Croix Sufferet ugunstigere, end andre Lande stille det. Det ærede Medlem, som jeg ellers plejer at have ved min Side (Dauber), sagde i Formiddagsmødet, at den Politikk, der hidtil var fulgt i